

HRISIMOS

ADECA

PROROGIA FERICITULUI IEROMONAH

AGATANGHEL

A MONAHESCI STĂRI A MARELUI VASILE

CARE S'ĂU FĂCUT :

La anul 1279 la Meesina Siciliei, și tipărindu-se
îmăi din stănia Propie la anul năuturii 1379 la Agato-
polii, iar a doua oară din grecește în românește s'ău tipărit
la anul 1818 în Moldavia, și mai îndreptându-se la
corectură, s'ău tipărit după cum se vede în anul 1848
și acuma

EDIȚIUNE LUCRĂTĂ PE COMPTU PICTORULUI

IOAN MATFEEF

(RUSC)

G A L A T I

TIPO-LITOGRAFIA G. PĂLĂȘESCU, ȘTRADA MARE

1892

ACADEMIEI *
ROMÂNE

CUVÎNT A PROROCIEI

Cu fratele Ieronim Agatanghel păcătos și nevrednică slugă lui Isus Hristos am scris cu sănătoasă minte aceasta, care blagoslovitul Dumnezeu în acest veac 1279 a mântuirii noastre, în ziua Duminicii mi-aș descoperit, precum urmează, care cu toată smerenia în scris am însemnat. Spre a rămânea în pomenirea urmașilor a veacurilor viitoare, știința aceluia lucru mare a puternicului Dumnezeu, și ca să și pue nădejdea lor la Densul minunându-se, eu ce chip mare Dumnezeu descoperă și arată oamenilor cele mai ascunse din cele viitoare, a căroră numai la Densul să păzește cunoștința, și o dă aceasta la care-le El voește și celor ce trăiesc într-o dragoste Lui, și celor de către Densul blagosloviți.

CAPUL I.

Sluga lui Isus Hristos adevăratului Dumnezeu, și Mântuitorului a neamului omenesc, eu Ie-

roniu Agatangel, mărturisitorului teronomaia a ca-
duelii marelui Vasilie, născut fiind la Robo a
Rodonisului. În anul 79 a vârstei mele la obșteasca
viață a sfintei rânduelii marelui Vasilie, și la 51
a singuraticii vietuirei mele în ziua Duminecii a
lunii lui Martie, care se numește sfânta Dumineca
a pravoslaviei, care este cea întâia săptămână a
postului mare. În anul 1279 la țara Mesini a Si-
cheliî, aflându-mă de multe ori turburat de multe
feluri de vedenii în nopți în sfârșit într-o această
sfântă ziua Duminecii despre faptul zilei am au-
dit un groasnic glas viind despre partea răsăritului,
carele eșia dintr' o jalnică și groasnică trâmbita a
mărei. Sculându-mă dintr' acest îngrozitor glas și
tremurând cu totul îngrozit, m'am cunoscut pe
mine slab și cădând înaintea icoanei a Răstigni-
tului și socotind ca cum am sosit groasnicul și
cel mai despre urmă județ, ceream Celui de sus
ajutorii. Dară viind iarăși întru sine-mi, și îpu-
ternicindu-mă am aușit alt glas mai dulce, carele
dăcea mie curat unele ca acestea: Ieronime Aga-
tangele! nu te teme, ci eși din cămară și te du
la grădina cea aproape de mare, și ori-ce ti se
va descoperi, scrie-le pe table, și toate cu d'amă-
runtul le însemnează, și să nu lași nici o iotă,
ca să nu se șteargă fie numele tău din cartea
vieții vecinice. Îndată am eșit din chilie, ascu-
tând porunca, m'am dus la grădina după poruncă
și îndată cum am vădut că pica din cer trăsnete

și săgeții de foc, și au picat acelea sânge de om,
am cădut la pământ și mi ascundeau fata mea,
pentru că frica și tremurul afăta au cuprins pu-
terile mele cele de viață. În cât nu puteam să mi
viu la sine-mi mai mult și să sufer. până când
iarăși dintr' alt unu mai înveselitoru glas am eu-
noscut pre sine-mi înputeruindu-mă, care glas
îmi dăcea așa: Fiul omului, scoală-te și caută că-
tre răsărit, apus, miadă-ți și crivățu. și ori-ce ti
se va descoperi serie cu credință, spre aducerea
aminte credincioșilor urmași. M'am sculat drept,
și căutând spre răsărit, iată am vădut un chip
al unu leu mănios, și pe jumătate lungit asupra
umor erburi prea frumoase și din slăvita lui pri-
vire am pus frică și cinste. Și ținea în mână per-
gament de piele de oae, strîns și scris cu vorbe
și slove doricesti spre înțelegerea oamenilor. și
după ce m'am apropiat eu către leu, și am ple-
cat genunchii mei la pământ ca să citeșc: atunce
leul cu blândete mi-au dis: Fiul omului așteaptă
și te du îndată la mare, spală trupul tău, apoi
te întoarce și citeșce, că pentru tine se pădește
citirea acestei cărți, dară trebuiește întâi ca să te
speli și să te curătești, ca să numai lipsească de
la tine pomenirea.

M'am dus, și mi-am spălat trupul la mare
și îndată m'am întors către leu, carele au întins
pergamentul pre pământ, și mi-au dis: citeșce, ci-
teșce dară, Fiul omului, sfânta judecată, ce este a-

supra păcatului norodului lui Hristos, care norod s'au răscumpărat cu preț mare de către Fiul Lui Dumnezeu, și înțelege bine, că păcatul unui așa norod nemulțumitoriu, strigă înaintea scaunului lui Dumnezeu, pentru care silit este Dumnezeu să-l muncească. Am citit cartea cea scrisă și cu prindea aceste următoare cuvinte : Constantin au început și Constantin va perde împărăția bizantinescă a răsăritului, Fiul omului, numără de la cei dintâi Constantin până la 12 număr cu asemenea nume, și ei întâmpina numărul în care este să se întâmple cea ce Dumnezeu au hotărât și cea sfântă hotărâre nestrămutată va fi : Se va împlini ea la al 4-lea sută a 52 până la al trei-ea, în carele trebuie să cadă cea mare împărăție în mânele Saracinenilor, vor fi dară casele stricate sfintele locașuri spurcate și credincioșii isgöniți până la a opta sută cu hotărâre. Fiind-că voește Dumnezeu ca să cunoască iorodul dreptatei Lui, și să priceapă greutatea prea puternicei Lui drepte, și să se pocăiască, și să alege iarăși către densus, și după acestea plăcut și bine primit să se facă.

Dară Fiul omului nu te teme, să va întoarce de isnoavă către dar, și va fi mult mai slăvit de cât cei dintâi, subț această stăpânire a lumii care are să vie în stricăciune, vrea Dumnezeu să supue nenumărate neamuri nouă, și de cât cele dintâi mai multe. Și precum se afla Israelinescul

norod, supus lui Navohodonosor, așa va fi norodul acestia supus necredincioșilor Agarenii până la vremea hotărâtă, și va rămânea robii subț jug până la al patrulea sută deplin, (cum au dice care până astă-zi 1848, sunt : 395). Citind această mare hotărâre, am rămas din durerea inimii mele ca o piatră fără de simțire. Am cădüt la pământ și cu mare măhmire și cu multe lacrimi plângeam prăpădenia Vizantieii. În urmă trezindu-mă din glasul unui prea cucernic bătrân, și uitându-mă am vëdüt un cinsit bătrân cu barba lungă și albă și fata lui strălucă că soarele. Acesta au pus mâna la umărul meu cel drept, și mi-au dis cu blândete : Scoală-te Fiul omului, și te uită spre apus, și ori-ce vei vedea scrie spre pomenirea urmașilor din credincioșii lui Isus Hristos.

Eū m'am sculat și am cădüt înaintea aceluia cuvios Bătrân, care luându-mă de mână, m'au întors spre apus, și mi-au grăit așa :

Agatanghele ! sluga lui Dumnezeu, unește această vedenie cu ale prorocilor, deșteapță duhul tău, socotește vedenia lui Iezechiil și a Isaiei, și înțelege aceia ce lipsește acolo, spre împlinirea celor ce trebuie să se întâmple în vremea sa, și apoi împreunează vedenia ta cu vedenia Fiului lui Zevedeu, și alătorează vedenia ta cu acelea ce ei au vëdüt și au dis și au scris către evreiescul norod, pre carele cu sângele său l'au răscumpărat, precum orânduiala îți arată și te învăță, ca nu

cum-va pentru cele viitoare să te îndoiești. Oi dară m-am uitat spre apus și îndată am vădut din valurile mării, că eșia un mare mîmnat Chiticos alb, adecă o pasere mare ce se află în părțile Indiei, și aripile lui cu multe văpșele zugrăvite, ca cum ar fi fost împodobite cu picături carele avea ochi purtători de foc, și din fruntea lui eșia două coarne ascuțite și înfocate ca otelul, și între coarneau acele două era o stea în fruntea Chiticolui strălucind și arătând vederea de om. Chiticolul ținea în pliscul lui o eura, adecă pergament, adecă din hărtie de piele de oac, lungă de nouă coți și lată de 7 coți, și era scris în slove latinești cu sînge de om, pergamentul cuprîndea curvințele, care Dumnedeu aș arătat slugei sale lui Ag? tanghel carcele le-aș însemnat acestea după rădăială într-o această următoare povestire :

Am vădut subț piciorarele Chiticolui trei coroane mari de aur împărătești și strălucia de multe pietre scumpe, și avea fește care cororană tipărită o slovă din literile latinești cu văpșea neagră. Și iată am vădut că în pergament să mai văra, adecă să mai adăugea, și am vădut acele scrise așa : să vă naște la Farra Cado un fiu al unui om, și iată un monah cu carte nouă și cu condeiu înțovărășit aș venit. Și domnul satanicesc părtinea lucrările aceluia. Și iată împăratul nu îndrăsnea să l supue pre dînsul, și iată înțeleptul Monah împrennă aleargă cu mult norod, și bles-

tenă romanieasca cetate, alecînește pravile și dogme, și împăratul nu putea să i stea lui împotivă. Va vedea stricăciune singur stăpînitorul ne-putînd să folosească. Și iată am vădut pre împăratul că aș lepădat porfira și coroana, și iată el împărtind în două împărăteștele slujbe bisricești, aș trecut îndată din lume spre singura-ică vîelnire. Și iată fiul lui s'aș făcut stăpînitor coroanei ispanicești, și iată am vădut fratele lui trecea încoronat Cesar la Germania.

Apoi am vădut și în carte, și dicea așa : Fiul omului, pe un Carol se va sfârși neamul prea puternicei acestei case. Apoi la Germania în scurt după puțină vreme mai pre urmă în sfîrșit se sfârșeste prin două femei și spre urmarea a anstriecești mării streini stăpînitori vor intra.

Bă vădînd îngrozirile acele trăsuitoare în carte, am plîns cu amar. Dară în zădar lucrămam, și iată un înger atîngîndu-se de mine mi-aș dis : Vădți, vădți, Fiul omului, aceeaș rămură care odrășlește din maslin, aceasta degrabă se va usca, dară era îndoită. Și iată am vădut că s'aș uscat și s'aș aruncat în foc. Și asupra celei lei dîntă coroane era un (A). Iară asupra celei de al doilea era un (S). Și asupra celei de al treilea un (D), am vădut alte trei coroane asemenea, dară mai proaste, și nu atîta de mare pret, și asemenea asupra fește-cărnia era trei slove negre : un C, un B și un I, și pre lângă acestea

era la pământ cununii mai mică ca la număr trei-deci. Apoi peste aceste am vădut șapte cununii fiindu-se una de alta, toate din mări și mici mărgăritare alcătuite. Și iată cinstitul acela cu barba albă îmi dicea așa: Fiul omului, coroanțele acestea, care tu vești subț picioarele Chienului, sunt acele a trei stăpâniri puternice ale Germaniei. Cele trei-deci cununii, unele sunt stăpâniri care de la Biserica apusului se vor răsvrăți la Germania și cele șapte cununii sunt cele șapte eparhii a neamului Belgilor, care vor sfărâma jugul din silă ce-i va coprinde pre dênșii, și aceasta care tu vești scrisă la a 5-lea sută, și al 80-lea an se va întâmpla; și acestea era în carte.

După ce mă eșit Chienosul la pământ, iată s'au făcut mare furtun din mare, carele întunea tot aerul înfocat. Dară puțin după aceasta am vădut din valurile mării că esia la uscat donă vederi omenestii însuflețite, în chip de doi preoți, care s'au închinat la pământ de trei ori dicând așa: fie, ti-ău plăcut Doamne! Amin.

Apoi s'au apropiat la Chienos, și unul ținea în mâna lui o carte mare, și o trestie, iară celălalt ținea o icoană săpată ca un chip de idol, și o secure ascuțită, cu care tăia picioarele idolului. Sfărâmându-l pe dênșul, ciopindu-l mărunte bucatele. Și iată am audit glas mult tânguitorii eșind de la idol și dicând așa către Preo ul carele îl tăia: așa, așa, acest felu cu cuviință tu

întrebuințez idolatria apusului, carele măi înainte de câte-va veacuri mă spurcat cele sfinte legiuri ale prea Puternicului. Apropiindu-mă la Chienos și plecându-mi genunchile la pământ, am început a ceti scrisoarea tăbliței, și am vădut că dicea așa: Fiul omului citeșce bine și cu amăruntul, și scrie acestea toate cu înțelepciune spre povățuirea creștinătății apusului, vai! vai! vai! fie, îți dice cele scrise, și vai de tine cetate mândră și ruminată și care te îngâmfezi de sumeția fiduliei, clătește-te pe muntii și cu mândria ta cea semeată și prea înalțată măi pe urmă atingate de norii văzduhului. Așa, așa, vei fi necurată, rănită și turburată, tu răsipită, vei fi împărțită cu chipul acesta pre carele tu aicea îl vești. Să răpesc de la tine cele de multă cinste coroane, încă și celelalte care chiecnul calcă, și vei rămânea veduvă ocărâtă, ca una făcută în curvie, și ca o curvă. Și ca una fără de lege țiuoare lui satana. Citește, citește, sluga lui Dumnezeu, și, înseamnă toate foarte bine spre înțelegerea viitoare. După manii mei te vor lăsa, iar prietini mei și credincioșii viteji măi crucei te vor veacui după aceasta, nu se vor ivi măi mult urmele hulei tale. Pentru că blestemul cu îndestulare va cădea preste tine. Pângăritii tăi idoli care mă pângăresc se vor perde, și cu acest condei cele cu mândrie nelegiuiri ale tale se vor însemna într'această nouă carte, care vești în mâna acestei închipuiri însu-

flăcări, care se va naște și se va arăta biruitoare în Germania la cea mai sus scrisa sută. Așa, așa fiind-că în cartea lui va însemna urmările cele rele, și cele împotriva mea hule ale tale. Măcar că bine Mă știi și cunoști, cum că Eū sunt alfa și omega. Intru toate acestea te-ai împotrivit și ai spurecat sfintele Mele închinăciuni.

Sluga lui Dumneđeu, către al treilea sută cu ziua soarelui ce va împlini prorocia care tu o vei prăznuți, și nu vei uita nici o iotă. Pentru că ziua aceasta s'au orânduit din veac, și o vei prăznuți o aceasta foarte, pentru că lucru vrednic este și va fi bătrânelor tale în viața vecinică. Deci dă laudă dicând : Sfânt, sfânt, sfânt Domnul Savaoth, Dumneđeu Impăratul lui Israel, că după trei sute de ani se va împlini. Așa este și așa va fi. Amin.

CAPUL II.

Germanie ! Germanie ! vai Germanie ! pentru că te ved ne-unită, și mult împărțită și plină de dușmănie, Slova ce este asupra ta S. va răsturna fălirea romanicească și te va îmbrățoșa antihrist. El îți va da șic putere și te va îndestoinici și vei gândi întru tine că ești fericită și pravoslavnică. Dară eū te vėz înșelată și te înșințez de acestea fără adăogire. Că vei rămânea fără de preoție, precum Iudei, cari au omorât pre Fiul

lui Dumneđeu în cetatea lui David. Așa este dară precum este adevărat, eū știu că tu vei fi puternică prin mijlocirea unei întâmplări ca aceștia, vei fi dar cercată din cele nou arătate eresuri, dară vei fi hulită pentru răsvrătire. Iară norodul tēu cel urmaș după tine va fi mai norocit, și de cât cei mai dinainte mult mai indestulat. Laud și voiū slava prostinca ta, iubești vinul, și credința ta, și ivirea Evangheliēi împlineste rânduiala slujbelor. Dară o Dumneđeule ! (sfârșitul șterge toată buna începere), ved apostasic spre tine intrând, și răpind rădăcina : răvna ta se împliniază, priefinii tēi se înstrăineză adunând atăta eresuri nouă, câte sunt vapselele aripilor Chienului celui alb. Va fi pentru tine mai mult ca nevedută mărturisire a Dumneđescului Miel ce l'au junghiat pentru isbăvirea noastră. Ved omorâte praznicele șchioapătă credința, nebagate în seună jertfele și cele mai pre sus de înțelegere sfinte. Pre urmașii tēi îndărătnici și cai slobozi și neînfrânați, corabie fără de cărmă și fără de oarămuitoar. Biserica ta fără de temel, grea cădere, jalnică întâmplare, o Dumneđu-le minunează-te ! Dară Fiul omului, Dumneđu apără pe eretici, și răbdarea lor o ajută. Pentru că dintru această ereție ceasă Germanie, și printr'ēnsa trebuie să se înnațe adevērul după aceasta, și nemincinoasa închinăciune a pravoslavnicēi credințe. Aceasta mai mult de cât cele l'alte neamuri va răspăți cu sta-

tornicie apostolocoescului adevăr. Așa este și așa va fi. Amin. Ia răsărit va fi fericirea ta. Dormea la densii va străluci. Amin, Amin, Amin.

CAPUL III.

O fudulă getate ! adevărat te-ai văpsit în sânge de om. Impărații tăi vărsa pârae de sânge prin mărturisirea celor drepti și credincioși lui Hristos, ca niște jertfe la căsăpie, alerga cu turnele, unde este acum buna credința ta ? unde îți este râvna ta ? adevărat, adevărat. te ved răsunându-te. Dară neblândetele tale te-au făcut să te răzvrătești, și acum ești nelegiuință și jefuitoare de cele sfinte, și pentru că asupra dreptății ai hult : Dumnezeu pre tine te-au părăsit, Dumnezeu te leapădă și diavolul te stăpânește. El este mândru și mincinos, tu te-ai făcut prada lui, Fata lui și de multe ori pentru aceasta vei fi neînfrântă și prea curvii și de nimică, răsăritul se va smeri și vei fi lui robii și supusă. Răsvrățitorii tăi vor rade în capetele cele încunate acalcanului tău, năluire subț pământ. Porfirile tale vor fi de densii rupte coiful lepădat subț picioare, și ogroana ta aceea de trei împărății fi va călcată de către caii acești nebuni. Stăpânirea ta va înceta și ungerea cea leviticească vei vedea-o schimbată și va vedea lumea schimbarea ta, ai ascuns adevărul cel veșnic, și cu minciuni l-ai văpsit. Ai bațocorit sfin-

tenia Mea, pre care o am întemeiat la răsărit, te-ai prefăcut în grăcimă de perșare și peșteră tăllarilor. Ai pus înoire la credința oamenilor și ai prădat biserică Mea. Piatră preste piatră pre zidurile tale nu va rămănea, și vei fi pusită că sfânta getate lui David. Răsăritul va străluci asupra ta. : tu prin foc vei fi cercată, și vei ajunge piatră în capul unghiuului. Acesta va smeri pre fidului grunazul tău. Înclinându-te vei merge a te înclina împreună cu carele va stăpâni jertvenicul de la Vizantia. Amin.

Vai ficălosule răsărit, asemenea vei fi până la opta sută, pentru că te ved tare silif și vîndut de către neprietenia cea latinească. O rănu-le răsvrățitorii, aiuncea dar te vei smeri când vei suferi turburare, pângăririle tale se vor prefăce în dureri, precum femeia în vremea nașterii : Suspendurile vor șterge plăcerile tale : Indestulările se vor prefăce în rîuri de lacrimi și bătaie de inimă : Nestrumite potfele tale se vor întoarce în post și în pocăință : Vei serăși ca un lup fătământ, frâul strepezește dinții, și cu frâu și cu zăbală se vor sfărâna fălcile tale. Verigă de fer vartos va trece prin dispărăturile nărilor tale și din neuvioasa buza ta va vărsa picături de otrăvă pierțătoare. Năpărcă într'u naștere se va sfărși slava ta. Amin.

Idra cu șapte capete, turnul Vavilonului, Cel ce este de-a pururea Cel vecinic va răsplăți ție,

is te va omorî. Fiul omului unește vremea și nu-mă ră suțele și vei vedea că să arată tot fără în-
doială. Dară mai îngădueste încă. Împuțernicește
și statornicește, pentru că slava vecinului Dum-
neșcî la tine după aceasta în lume se va arăta.
Fii credincioasă. fii statornică până la moarte. și
vei lua cununa vieții vecnice.

CAPUL IV.

O minte adâncă și nesfârșită ! o adâncine
netrecută ! o taine nepriecute ! către tine grăesc
Germanie, pentru că tu vei fi ebendron în carele
se vor vedea cele minunate. se vor vedea cei
mândri păstori tîi împodobiți de către unul din
eturia. O ticăloasă eparhie a orașului Hala. vei fi
despărțită de multe sufete prostetece. Tu întâi
vei fi neplăcută, stăpânitorul etruscul te va face
fără de împărăție, și a tale pilde vor urma cei
asemenea ție, urmașii tîi vor fi statornici. O Ger-
manie și Impărățul Sacsoniei te va lepăda pre
tine. Dară să știi, că un fiu al tîi tot dintr'ace-
laș sânge, împotriva ta să întoarce și urăște dogma
cea latinească. și se face capul ereticilor și stă
într'ajutor și întru strigarea ta biruește, plângere
și durere de cap va fi multora cari gîndesc să
se împotrivească. Slava adevărului prin tine se
va apăra. Amin.

Vor auzi dice îngerul acelor șapte făciți. și

Cel ce umblă în mijlocul acelor șapte sfesnice de
aur, și ținea în mîna sa șapte stele. Așa am au-
dit suspinurile tale. Plîngerea ta aș ajuns înșu-
tea Mea, voiți să te pedepsesc, că să te înalți,
dară nu te voiți pierde pentru slava Mea, pentru
că am milostivire pentru tine. Voiți da în vasu-
rile Mele untul de lemn ; Făclia ta va fi înaintea
Mea luminând, și mai mult de cât soarele stră-
lucind. Pentru că tu ai așteptat cu răbdare ve-
nirea Mea și nu ai adormit pre pat de odihnă ci pre
câmp. Și Hă sunt mirele tîi și tu vei fi iubita
Mea, turturica Mea, și vei cânta dimineata fru-
musceța mea. Amin.

Și iată am vădut patru stălpî, avînd mărime
minunată, că eșia din mare, și aș stătut pre pă-
mînt sprîjiniți fără de sprîjiniere. Și iată era u-
nul de alabastru, cel alt de topaz, cel alt de ia-
chinf, și cel din urmă de safir. Și iată patru
însufflete închipuiri omeneshi, sta asupra acestor
patru stălpî. Și iată un prea frumos prunc în-
brăcat cu vestminte albe, încununat cu traudașiri
și striga cu glas mare dîcînd : Germanie ! așa:
așa, gătește-te să prăznușeci pentru acești ce sca-
mână acestor de stălpî : pre care Duhul sfînt aș
sfîșuit, și de către Mine s'aș herotomisit pentru
slava Mea. Eș sânt o on. o, alfa și omega. Amin.

Vei lua de la această mîntuire, și lauda ta
va fi nemuritoare, se va aduna ție o laudă nouă
prin care te vei învăța adevărului Dumneșcî. și

vei supune subit picioarele tale, nedreptatea pre care o urăști, cu atâta urgie și durere de pân-tece. Inima ta va fi voioasă, soarele tău va stră-luci, și nu va lipsi luna, și stelele vor da asupra orizontului tău lumina ta. Noaptea va fi luminată și lină, pentru că tu vei perde mândria cea lati-nească, și vei vedea mândria ei smerită și picând cu dureri ca să cânte cântarea împrenă cu tine la răsărit, carele este locuința Mea. Amin.

CAPUL V.

!) tu care ești mai înainte! și mai de pre-urină! (am audit grăind din glas necunoscut) cantă spre amiață-ți sluga lui Dumnezeu. Și ui-tându-mă am vădit oraș nou, nouă biruințe, nouă groasnică stăpânire. Și iată vultur sbura spre a strica pre mâniosul leu Vandalicese, pre tiranul Ger-maniei, pre groaza domnilor, pre dușmanul tigru, pre cel mândru lucafar, pre nemilosul tigru, omenesc. Și iată piatra cu trei unghiuri lepădată de către ziditori, s'au făcut în capul unghiului, biruește, supune, sfărâmă, strică, și smereste pre sêlbaticul geotin carele ca un obrasnic fugind în-grozit, depărtat de casa sa, și scârbit înstreinat aleargă, cere ajutor de la varvari, prădat de o-blăduirele sale, picând din puteri ca un desnă-dăduit, în primejdii și în necăsuri își dă viața cerând să se rîdice, dară cu toate aceste mește-

șugeste viclesuguri spre păgubirea celui nou stră-lucit oștean, sau comandir al oștilor. Și măcar că el singur se face pricina răutății însă nu este nevindecat. Să trage de către viclesug cel nou biruitori cu bună înțelepciune, procește adevă primeste sfat mueresc a curvei, care după cea fără de lege nuntă în cea legiuită se leagă, și o sue pe dânsa la scaun și scapă de primejdii mai în-nainte de a se coace fără de vreme. Se scoală Leul să întoarce la patrie, dar vai cu durere lasă trupul fără suflet, care mai înainte mai îngrozise lumea. Și iată așa contenesce slavele nenorocitului Leu. Amin.

Alt Chiru, alt Machedon. Monarhul Rușilor se face biruitoru locurilor depărtate, și alianț. Su-pune pre varvari, lărgeste hotarele și apoi locuri și eparhii cu armele dobândește, face groasnică împărăție, Lumea vede slobod el se face și pe lângă aceasta de sine stăpânitor de a lăsa altuia stema și la însuși ai sei prietini a da schiptul. După ce s'au biruit Leul, să bucură în pace Monarhul. Dar de abia să împlinesc 50 de ani ai vrâstei lui și lasă împărăția, mutându-se din viață. Femeia proastă se înalță la scaun, și clironomicește pre cel prea înalt viteaz. Scurtă împărăție cu toată mândria, dară fără slavă la alt al doilea Petru lasă împărăția. Nenorocit stăpân mai vărtos silește lucrurile cele strămoșești. Două femei de la Mo-narhia Rusiei vor împărăți. Acea al doilea va fi

slăvită, acea al treilea bino norocită, face Fiul de suflet pre al treilea Petru la coroană, iar. Al patrulea Petru începe să facă slavele. Iar al cincilea în Vizantia are să întindă biruitorul semnul lui Hristos, și va perde puterea Ismailtenilor. Apoi cu neaudită strigare a apusului la Bavarez, trece imparăția, pogoară din scaun Arhieriei legați și mai mult de trei pogorând din scaun, va da fiilor și fraților lor coroanele ca să răsplătească lepădarea credinței și a bisericii împotriva lui Dumnezeu.

Gallia smerită, vulpea cea vicleană va perde coada. Dar prieteșugul a Augustului te va aduce întru mulțumire și credință. Așa, așa te vei minuna, pentru că răul sinod poartă de grijă pentru a te așădare în scaun. Te sue pre tine a strămoșilor tăi și întru toamei și învoeli vei lua slava cea perdută. Amin.

Înaintea celor trei-deci de ani ai sutei a șaptea, iată am vădută că se scula un ipochimen smerit și prost, unit de planite din estoniceasca livonie, din coronii dic și din simmigali să face Două, și stăpân să înaltă din romanicească a două în dumnezeire, și sue la treapta cea din vârf. Necunoscătorul țeran la cele întâi se sue. O femeiască fără de cuvânt înșălăciune! să face el tiran, și cu nesățioasă trufe cel rău marii cugeță și plăznuște idee până la cerul cel din urmă. Ci ce? cade rău norocitul după scaun în gunoii

și isgonit cu ticăloșie, până la al cincei-deci-lea număr rămâne robul, puțin ce-va norocul îl iubește cu dragoste părintească. Și se arată ca un loc asădat, de și cănd va cu îndoială să pare ziua asădării la starea cea dintâi.

Adevărat este că se va arăta Fiul lui fără greșale în stăpânire. Când mândria va împuțina, mândria se va smeri și preste legăturile hotărâte nu va îndrăsi a pași. Frica cea înrădăcinată în frânsul va face pre densusul cu luare aminte și va scăpa din primejdia ce l'au înghitit pre densusul, cu oserdnica lui intelepciune și știință, și de cea viitoare primejdie, va putea trăi vi-o căți-va ani oălnit, măcar că după acestea va fi cu scărbel-nică moarte silit a lăsa fiului său împreună cu viața oălnădurea.

CAPUL VI.

Am audit glas de inger ce-lua ce păzește a doua usă a lunel, dicend așa: Fiul omului uită-te, uită-te către crivêt, și vedi împărățiile cele mari cum se scoală asupra dogmii romanicești a apusului. Ele pre densa vor hulio, și să vor face dușumani sălbaticii, vor alcătui rele pravile și legi noiă vor aseda. Și iată al treilea oareș-care stăpânitor de preste hotară s'au făcut Împărat, și să sue la cea întâi treaptă a norocului. Așa dice în-gerul Dumnezeu.

Și iată cel nou stăpânitor de preste hotărâ impărat, să face în grabă supărător, a austriaceștii femeii, și iată mai în scurt acesta o păgubeste și o supune pre deŃsa, pentru că lui i s'a dat să pedepsească pre stăpânirea Austriei, și iată silea tractaturile și cu călcarea tractatelor se silește cu tiranie să apuce averea altuia. Dar o Gali! unde mergeți: Impăratul cel nou, vă duce pre voi în căsăpie, și voi ca niște milostive jefite, și lupi leșinați în cei mai înalți mulți veți lăsa viața, și se vor vedea părăsite lucrurile voastre. Socoții mai vartos o ticăloșilor Gali. Bavarul se face Chesar, si cu coroana de dafin a marelui Carol se încununuează, dar vai tânguitoare pildă, la al treilea an sfârșește împreună cu viața și împărăția lui. Și norii să împărțea în patru părți, și iată puternicul braț fiind sabia îngrozea pre toată lumea, și iată glas dicend, o Austrie că din vremea strămoșilor tēi ai fost fericită, și veți fi asemenea până la al șaptelea sută, dar veți vedea desbinarea noroadelor tale, Sporese norocirile tale, dar la al patru-deci-lea contenesc slavele tale. Vedeți slăbind mărimea ta desmădulărită sau desfacută stăpânirea ta, ocărată învoelile tale, și lepădate poruncile tale, și sfârșindu-se clironomia ta, numai la o femeie.

Ascultă fiul omului, cele ce grăește îngerul Domnului, Austriei, lumina ta se va lepăda, făclia ta se va stinge, și vei rămânea la întuneric.

Pentru că te-ai mișcat din hotarul cel d'întăiu, și Cel ce ține cele șapte stele în mâna sa îți dă ție o palmă, și te aruncă la pământ, și te sfărâmă ca o strachină, sau ca alt vas de lut, pentru că ai adormit ca o beată din muștul cel leșinat a paharului acei mândre curve, și asemenea ei curvă te-ai făcut. Tu socotești că te-ai aflat ca într'un vis, dar te-ai trezit și dormi cu ochii deschiși. fumurile curviei tale te întunecă, și îngroașă mintea ta, nu te vei trezi mai înainte de vremea puterii tale, în care veți vedea perderea ta. precum s'au făcut ticăloasa cădere a orașului lui David. La al treilea sută a înălțării tale, în femeie fudulă și îndărătnică, dar care se fălește, veți cădea o Austrie, îngereșe vestitor acestea îți dice, că femeia ce a rămas diadohos să grăbește a șterge înălțimea strămoșilor și să părăsească părințeasca locuință, și iată sufla în cimpoi, dicend aceste cuvinte, o femeie ticăloasă, nălucire afară de fire, și odraslă lepădată. Așa, așa, altă Evă, altă Semi-ramis, (aș fost împărăteasă Vavilonului, altă Izabel, se va arăta femeie cea diadohos.

Austrie tu într'atăcea primejdii, dar tot gândi desti că ești în fericire, ferecită în păcate și sfântă în spurcăciuni, acum Cel de sus lucrătoriu te pedepsește ca cea vicleană sfințenie și făclărie a strămoșilor tēi să o cunoască lumea. Care ca niște lupi răpitori îmbrăcați în pei de oi întunecă totă lumea, și lua dreptul altuia, răpia cu tiranie bu-

nătățile altora, sub acoperirea omeneiei. Jăfuiții celor sfinți batjocorea pe Dumnezeu cu chip de evlavie, năpăstuiții, vinovați, călcători de pravile sub arătarea dreptății. Așa, așa, iată ticăloasă veți fi, și va rămănea casa ta pustie, și nu Mă veți vedea până ce nu veți cânta: nu Mă mai veți vedea până nu veți cânta Blagoslovirii ei ce vine împreună întru numele Domnului, o ticăloasă Austrie. Amin.

CAPUL VII.

M'am uitat spre crivăț precum mi s'au poruncit, și iată nori în multe feluri de fețe luninoase, și iată sub nori un minunat păun, având coada întinsă, și coada se schimbă în multe feluri de fețe de către vâpselele cele luminoase a norilor și iată păunul avea vedeni prea frumoase și chip de femei de neam mare, și cap de femeie care cu înlesnire naște. Și iată necunoscut glas dicea: Fiul omului dute de în securea și omoară pe spurcata vrăjitoarea Austriei: căreia i-au crescut barba spre acoperirea nedreptății ei. Au încut a plânge cu amar, și mă rugam spre a se lungi viața păunului. Și iata mi s'au răspuns cu vrednicie, prin tine sluga lui Dumnezeu va eși adevărat lăudată Austria până la numărul 50. Și iată o grămadă ca un ghem de tort roșu, și mi dice: Fiul omului ia acest ghem și te du la mare, înmân-de-l pre el dintr-un capăt la altul și vei vedea pilda analogiei, și iată am luat ghemul și l'am

întins pre el, și iată am numărat pe ai șaselea sută și am judecat numărul, și trecea de numărul al opt-deci-lea, și am vădut cocos cu pliscul lui scobind ochii leului, carele au răpit coroana din cap, și au luat de la densul schiptrul cu deasila, și s'au supus împărăția leului, și s'au făcut desăvârșit stăpânitorii și moștenitorii Fetei apusului. Am luat seama numărului al trei-deci-lea, și am vădut pre a șapte-lea sută schimbarea cea fără de lege a Austriei și a etruiei. Și iată trei tineri cecoși înghiția lucruri rotunde ca hapurile, și iată puterile etruiei se prăpădesc de către însuși otrava a roteșoarelor, și iată Impărat tânăr, înțelept și puternic, și am vădut pre acest Impărat la înplinirea a șapte-lea sutei, după numărul al patru-deci-lea, făcând învoeli cu Gallia. Și iată ved că Impăratul să face silitor pravilor, ocărător taurilor, și călcând tocmeele, se face de sine stăpân între cei ce stăpănea, se face răpitor averilor străine, și îndemnătorii la averea altuia, și apoi în cele mai alese hotărâri ca un prea înalt stăpân și ca un de sine-și stăpân adevărat, isprăvește cu voința împărăției Germaniei. Ticălosului Bavar îi dă coroana. Să trăese Galii cu oștire de curând strânsă, și cu multă mânie intră la Germania, dar o ticăloși ce poate să fie; unde vă duce pre voi, înalta cugetare a întinde biruința; înalții răci muntii, ticăloșilor voi nu vă folosesc, turburaților așa, ați lăsat danțul cel lesnicios, ce ați apucat.

Aşa Hrisimosul grăeşte: vezi că se scotă înfricoşată turburare, Peonia ajutor de aur, pierdare, ciună şi răboiul se va arăta, că lumea aū perit din lume, după acestea se întoarce sfera, şi cade la pământ cel mai tare: Ai dis hrisimosurilor aceste cuvinte, tocmeli a face să par, ci îndesert se ostenesc, în scurt încetare de răboiul eū fac, pentru adevărata pace nu gândesc: mielul îngrozeste groaznica perđare: grabnic să pare sfârşitul totului, şi iată un trunchiū de copaciū de cedru fără de veste turburându-se alerga cumplit, ca un glas de aspidă, şi deschidându-se din mijloc am vedut şi eşia o umbră ciudată (poate saira) cu vâpşele îpestrate, în cât mâna de zugraf iscusită nu poate a zugrăvi eşind din trunchiū şi apropiindu-şi de mine încetinel capul mi-aū spus mie aceste cuvinte Fiule al omului minună-te eū îţi dic, şi să nu uiţi lucrul a însemna hrisimosul meu.

Cunoaşte că împărăţia lui Ferdinand este stântă, şi coroana, care tu o vezi pre capul meu, fratelui lui rămâne spre ţinere, el adică fratelui va incredinţa stăpânirea celor două împărţitii căştigate, şi vei vedea aceasta după al cincilea număr.

Şi iată s'au făcut cutremur groaznic, şi am vedut stându-mi înaintea mea aproape un chip de om tot de foc: care-le întorcându-se către toate părţile privea şi cu mânoasă faţă aū înfricoşat lumea, apoi întorcându-se către mine cu fata lână îmi dicea mie aceste cuvinte. Fă curva Savaoftia

am fost la oare-care vreme tifoare, şi nu m'am pocăit drept aceia m'am osândit a fi defăimată, şi în sfârşitul tuturor ruşinată. Şi de un al şaselea Filip trufasă mă vèz pre sine-mi supusă şi robită, că el mă iubeste, am vedut aceasta fiule al omului, că de dènsul voiū fi defăimată şi cu totul nebăgată în seamă, ci o Dumnezeule, Lombardiceasca stăpânire lui ũ foloseşte, altă adunare cu mine scoate frica, pleacă capul, şi cerbicea sa ca să se supue soarelui celui de nou arătat să găteşte. Aşa, aşa, sfântul Marco îngrozeşte, ci este împotriva tămăduire pentru dânsul cel din Cherehire, minunatul ocrotitor pune spaimă, şi trufia cea covârşitoare a celui-lalt biruită cade, şi strălucit săvârşeste tocmeli de pace, slavostovind laudă pre Sfântul Cel purtătoriu de biruinţă şi apărător. audind această povestire socoteam puţin, ci întru a socoti eū iată am vedut un oştean cu totul îngrădit, carele stându-mi înainte, îmi dicea mie, pierdare fac otomanii părţii Iliriceşti, şi Ponia la dènsii fugind, durere cumplită de pantece va apuca de grabă pre împărăteasca femeie.

Aceasta cu rea norocire se va lipsi de sora cea prea singură, se va pierde fără de aşteptare pe sofia Etroscului, a arde pre noroc nu era ea datoare. Şi iată un vultur se pogoară pe pământ şi iată aū borât două boţuri sferedii ca nişte dobitoace mari, şi iată le stua în sus pre dènsule, şi iată un glas, carele grăia după aceştai chip.

Fiul omului va umri a teia tinerca a Ruși-
lor de venin. Aceasta se sârgueste a întări pre-
fiul surorii sale la ocârmuirea cea cu Diadoxie,
însă nu se pare (lucru) făcător da pace. Chesarul
cel cu dreptul purtătoru de cunună mi se arată
mic după oare-carele chip. că umblător va fi în
lune. și iață vulturul grăia așa: Femea rēn no-
rocită nu încă te vei mai veseli de fiu tēi măcar
de și toți sânt măcar mai mult de trei dă cel ce
hotărăște. Și iață o piramidă de Pergam înfocată
și iață d'asupra o serie neagră d'asupra ei cu-
prindēnd aceste cuvinte primejdii. morți. neur-
mate prigoniri, ciime, foameți. năpădiri: războaie
între semintii, săliri. cutrenure, arătări cerești
se vor arăta.

Oi o Dumneđu-le! să nu fie, ca nerânduiaia
Chesarului cu întocma răsplătire să se arăte cu
adevărat rele. Oi o Dumneđu-le! ei spune-mi mic;
sfârșitul relelor se sfârșește împreună cu viața
împărăteștii femeii. Vor vedea după încetare des-
părtirea Sacsoniei. Bavarii la al cincilea an părți
vor avea. Impăratul ține statutul, și din prăz să
împărătește, și împreună cu tocmetele și împr-
ună glăsuirele ia oare-care parte. Ereticii germanii
spre schimbarea Chesarului pricina cu totul ne-
putincioasă o iaă. și de întâmplările cele de mai
înainte cu sălnicie să isbăvese: Impăratul fiu nu
avea. Din Alecsandru. și nu din Avgust. va vedea
monarhia zăbovind.

Groznicul voac va face pre al doi-spre-deci-
lea de aur nunēr, apoi va curge niere și lapte
după toate. Vor înceta furtunile. și cu totul întregi
anū cinci-deci va împări alinarea. Adevērul va
dăntui, și cerul se va bucura de slava cea ade-
vēră.

Se va prea înălta pravoslavnică credință. și
va sălta sărind ea de la răsărit către apusuri ca
se se fericească, să înfricoșeze varvarii. și cu totul
tremurând cu capul degrabă vor fugi. părăsind
pre Maica cetăților lunei. Atuicea Dumneđu va
fi slăvit, și vor vedea oamenii lucrurile a tot pu-
terniciei lui. Așa facă-se și așa va fi. Amin.

CAPUL VIII.

Am audit un glas viind despre miază-noapte
carele dicea așa: Rosie deșteaptă-te din somn.
către tinc cuvēntul îngerului Domnului și în di-
mineata soarelui se va umplea de unt-de-leun cu-
rat făcila ta, și mai înainte de a se arăta soarele
în zodia cea răsăritească, tu adevă arătată vei fi.
O prietină iubită. iață unelte tale cele prea alese
la rēsboiū, umplu eterul de viersuiri, oșteni și
viteji tēi cântă mai chemându-te pre tine de is-
noavă a închiperi turta cea din făină curată îm-
preună cu curata pecete a vremii, carele într'una
din zile te-ă izbăvit din întunericul răsyrătitei
slujiri de idoli. Apucă armele de grabă o sora

coșul nu va cânta la obicinuitul ceas. Ighioanele cele eronicești mai mult de cât trupul d'ântăiū se vor arăta. Viind să pue sfârșit în hotarele al-tuia la germanicescul cheandru, dar într'atăa fără de nici o lucrare, va sluji această schimbare către dușmani numai cu slătuirea, cel nesătos împărat să teme de slava altuia, și cu înțelepciune ține cetele rămânind nemișcat. Dară după al cincideci-lea iarășî ia frăele încredintându-se cu mare tare virtute, de cât cea dimiteiū. Impărațul cel nou face nouă năvăliri la cea rotenicească nemișcare, o durerile dintăi ceia ce naște.

O grele primejdii care ticăloasa Austrie fără de norocire le va suferi. Impăratul cel fără de împlănzire caută chip spre a și lăsa numele nemuritorū, ca să nu se mai șteargă pomenirea lui. Deschide galiilor drumul și-i îndemnă pre dēnșii ca să iasă la părțile Rinului. Prea înaltul domn acelor împreunate eparhii se va arăta întru prăpădenie și nici o stăpânire de săvârșit preste aceea nu va putea fi. Descoper vicieniū Galii pece-tea și întru prefacerea cea de pre urmă, cele unite stăpâniri să îndeamnă cu plata să câștige. Acum iubita mea soră te vėd chieamă de tot norodul. Să slăvește cea tineră împărăteasă, și cu prea slăvite învoeli să împrietenește cu Galii, și celor supărate stăpâniri, adevărata maică se face. Aceasta la numērul soarelui auritei douăspre-decimii vremea o scrie mai înainte, și aceasta

mea, dute ocrotește vecinicul adevēr cel dintr'insa. De vreme ce ție ti se păzia seminul unei slave atăta purțătoare de lumină. Ci ascultă sora mea iubită, cunoaște că de agarenii la a șaptea sută vei fi supărată și numără mai către al patru-decilea și vei fi purțătoare de biruință. Și îl vei birui pre dēnsul, și asupra heronisului întru biruinți și vei trece pre el și vei sfărâma țara țarvicească, și vei alina frica și groaza, și locurile meoticești a tătarilor. Măcar că din câștigurile tale nu vei avea bucurie. Femeia ta cea de adoua, sarmaticescul schiptru îl va dărui sacsului. Cel ce de trei ori s'au încoronat Impărat se va duce surghiunit, dar după aceasta se arată stăpânitor Austriei. O iubită cetate curată fecioară, te vėd stricată de fecioric. Lehia frânge corpul ei. Rușinându-se cocoșul se sperie de mânia. Cel mai mare Episcop, viclean împotrivă răvniitor simte căderea acestora. Surghiunit și robit, ticălosul bătrân va simți greutatea rotenicesții femeii și neamul sarmaticesc va înțelege cea de către dēnsa putere. Contenește de către împărăteasca femeie împărăția în grabă. Ia al patru-deci-lea an. Prunc fără de rēutate, și copil fără de noroc, dimpreună cu părinții lui pogorât din scaun și împreună surgunit se face, că a treilea tineră femeie va să împărătească. Dumnedeū îmi vestește mai înainte. Neamul germanicesc. Vandali fără de pricepere, așa, așa. Înșălăți-vē voiți vedea pre voi, și co-

O arată și vederată o face, în fericire te ved, dar este de folos să cauți diadobulni în grabă împărăția cea prea mare. O sfântă tinără pruncul cel lăsat se va întoarce la scaun în pace și în slavă. Aceasta ved că adevărat este.

CAPUL IX.

Polonie neodihnită, fii răsvăritori te ved că din nestatornicie șchiopătezi. Impăratul cel măndru te umbrește, și ved că sfedile rup inima ta și mintea; dar nu te teme, un înțelept patriot de la tine, alegându-se de către stăpânirea cea rotenească, și în scaun suindu-se va conteni ticăloșile, și în fericire te va aduce. O Polonie să aropie liniștea Galului, și a Vandalului, și să împrietinește cu tine, și Borusului vei fi supusă cea întemeiată statornică tocmeală a rotonilor, te va face nebiruită și vei fi fericită. Statorniciu nouă întâmplări nouă se vor ivi în sânul Europei, marea și uscatul se unii pentru Galii. Musele cântă biruința, dar acum iată Ageuin cu sâlnicie la a Galului Diadobie să gătește, între cei trei frați se vor arăta cele trei monarhii împărțite, și spre moștenirea lor rămân. Numărul cel cu slove de aur desleagă vremea sași vadeoa. *Aryclavy.*

Se va arăta pace, despre pământ, urmează pierderea Agarinenilor, după aceasta dăntuește apostoliceasca biserică. Auđiam un glas strălucit

vind despre muntii către termurile Dunării așa dicend, un cinei, și cinei-deci sete hotărât sfârșitul necazurilor. *Iemyny.*

Adecă al șaptelea nu veți mai fi ticăloși întorcându-vă la sânul neamului, veți veni bucurându-vă. Și în urmă de la cuiburile părintoști, veți voi aduce la îndestulare. Necazul acel de trei ani aduce liniștire, către voi celor trecute întristări înceiare. Cel ce va ocări capul nostru va găti mai înainte răntatea sa, dar căința nu va folosi. Fîin omului împreunează a cinei-deci-lea și unul cu trei-deci și patru, și veți vedea socoteala sfârșită. Să nu fie. Că sângele Cel cu multă durere, și mult scărbit a Vizantinilor îi va închea Ingerul cu Maria, și Ioan cel mare și întâiul mucenic, care este aferosit de la noi ucenicii. Aceasta dă ajutorul. Așa, așa, la înalta treaptă se va sui credința părintelui, va afanisi ticăloșia de la Gali și de la Sarmati. Cu înțelegere se va vedea la vérful îndostulărilor, și cel perdut se va afla, și cel înstrăinat se va lua iarăși înapoi.

Și după aceasta de zavistie rușinându-se Domnul piroforisit rămâne. Se va bucura el întru Dumneđeu și jertfe de mulțumire va aduce. Și după aceasta cu pace rugăciune va da înaintea celor ce se tem de Dumneđeu, și ea unul ce numai singur este isvorul bunătaților cu necontenire îi va sluji lui, că este bun că în veac este mila lui. Inimă înfrână și smerită Dumneđeu o ascultă.

Și iată un fiu omeneșe zăcea scârbit cu patru prunci, și jale fiindu-i se tânguia. Turturica înfristată, aproape cântă tânguirele proorocului, și iată corbul soarelui cu aripile întinse dicea așa.

La trei-deci și patru în graba se sfârșeste. Fiul omului, pe 51 și 2 împreunează cu 34, și apoi înțelege cele asupra ta, și pentru ai tăi statornică fericire, carele cel între sfinți sfânt fi-aă adus.

Și iată fiul omului ca dintr-un adânc somn sculându-se aă dat către cer mulțumire. Și iată vedă pre dânsul calare pre cal alb, și sabie ascuțită în mână sa având, merge înainte cu mulți bine orându-i. Și iată se deschide o ușă din două bucați, și iată îi urma turturica și puil ei, și numai cu o săltare aă intrat la cele mai din launtru a grădinii, și iată cade înaintea sfintei Icoane ceș rădicat și mulțumește. Am audit mare glas schimbat, carele dicea. Iată așa se blagoslovește omul carele se teme de Dumnezeu. Muera ta ca o vică rodită va înflori înaintea casei tale. Fii tăi ca niște tinere odraste de maslin împrejurul mesei tale. Tu fiul omului aă nădăjdut întru Dumnezeu și nu te vei înșela, nici te vei rușina în veac.

Așa să fie, și așa va fi, amin.

Necazul, tânguirea și robirea aduc către tine fericite bătrânețe, amin.

CAPUL X.

La criveț pe movilă înaltă s'au arătat trei focuri. Și iată au vădut că între dânsese batea tare rășhoi spre prăpădirea unui turburător. Și iată auțiam aceste următoare cuvinte în limba latinăscă. Multe vrednice de minune trebue a vedea dar cele de mai înainte a poții a întinde nu se poate, de vei poții a avea folos saă a dobândi.

Pentru Celnii de sus te roagă pentru curățirea inimii, ca să fii de laudă și fără de prihană, înca până în ziua către faptul zilei roagă-te înțelepciunei Celei de sus, ca să te slăvească către săvârșire. În ziua Duminiciei să cade a prăznuirii pentru dar, pentru ca să nu te pedepsești cu mare osândă de blestem. Aicea aă conțenit glasul, și iată s'au vădut un înorog, carele cânta la chitară.

Și iată au vădut femei de neam mare întinșă goală și suspinând, care dicea așa. Ești de la mine satana și vei fi audit în ziua necazului tău. Și iată un înmăr se apropia la înorog, vrând să l răpească pre dânsul cu chitara, iar femeia cea goală aă dis lui, acum încă nu este sfârșitul. Iată isgonit din cântarea cocoșului, te vedă cu corabia plutind și plutind te vei întoarce ticălos înapoi, cu mare grabire te vei duce, și ticălos vei fi, de ucidere, de morți, de întâmplări rele vei fi pricinuitor, și în zadar tragă nădejde. Prăznuirea Sâmbetei este împotriva Dunnețeștii pravile. Tu de prăznuirea

Sămbetelor ești desfrânat nici vei putea să iai. ceea ce ești tu a lua până nu te vei face ras-vrăților prăznuitorilor de Sămbete. De vei împlini 35 de ani ai vrâstei, te vei întoarce către Mine mai în scurt neurocit, tineru-te. Așa, așa, lumina afătorului stăpânitor contenește despre reii urmași moștenitori. Impăratul Germaniei la moștenire se așază, dar se întoarce la ale sale limanuri, și Impărăția Ivernicească să ișăvește. Și iată glas necunoscut mi s'auză strigând : Fiul omului ia această cârtică, și o mârâncă, și vei fi fericit și înțelept.

Și apoi te du, și o varsă pre dânsa aproape de cărelume, preste acei ce joacă fără de grija și fără de nici o frică, și vei vedea minuni. Și iată am ascultat, și iată am vădut, că un om orb trecut de vrâstă cânta și dicea aceste cuvinte, ca a lui di a lui Arcos, și a lui Ernu este al treilea. A lui Dia, carele este aproape de Afrodită întoarcă secerea spre Cron, ca să nu vadă soarele asupra Romei. Cine din voi o credincioșii mei, ia aminte dimineața : cine merge la lauda celei albe și frumoase porumbite. Așa, așa, orbul va lua lumină și cel ce vede luminat va fi orb, ia seama fiul omului, ia seama, pentru că cântare voiți pune în stârșit spre poștele tale. Și iată adunare îmbracă cu jalnice vestiminte a viclanului ocârmuitor a sfințitului să cerceta, și iată sabia ascuțită îngrozea pre cei ce primea

prea sfântul marele nume a lui Isus. cu fătărnice de bune cuvinte, având necredință ascunsă sub masea de faptă bună cei foarte stricați orașan de pentapoli, lingușitori și înșelători îndurălnici. Și iată îmi dicea mie : Fiul omului, vești acești jefuitori lupi, acești nesăbioși câni se vor potepsi înaintea gelatului a Sămbetei, și înaintea celui încununat în iad preste fire Cerver. Și apoi sa știa fiul omului, cum că accasă fără de sfîntenie și sataoicească adunare a iadului, până a nu se stârși de plin al patrulea veac, spre împlinirea celui de trei-deci, de la începutul lor, ca niște jertfe scârbite și ca niște dobitoace jungihiale fara milosivire se vor omori. Și împreună cu dânsii alt neam nou oare carele asemenea păgănească va perde pe pământ pomenirea, cea fără de sfințenie diavolească școală, pare oamntilor a fi cu fapte bune, iată de ce cea ce săvârșit se va prăpădi. Atuncea adunare strălucită a sfinței pruină va străluci în lume. Și mai întru stârșit a prăpădrei blestemăților nedrepti și răpitorilor lupi. Înățăți săracii numele Domnului și Dumnezeului nostru. cântați Impărătului celui mare a veacurilor slave. Veniți. veniți o neamul pravoslavnice lucrăți-vă în psaltire și în chitară cu tobe și cu glas de trâmbite, cu timbale bine răsunătoare, ascuțiți timbalele voastre, întindeți organele voastre, suflați în trâmbetele voastre, și în cimpoarele voastre, întoarceți spre glasuri alatele voastre, prof

tacesiți danțuți și jocuri plăcute. jucați cu bucurie înaintea Scaunului a marelui împărat Israil. carele bulele sâmbetitorilor cu multe sute de ani mai înainte au fost spurcat. Cântați și voi aflătorii scârnavelor cresuri Domnului că este bun, că în veac este mila lui, amin.

Fiul omului, iată sfârșitul vedenii tale, care este îngerească descoperire păzită numai credincioșilor, acclora cari fără prihana au cinsut locașul lui Dumnezeu. Mergi sluga lui Dumnezeu Agatanghele, și serie în table toate cu credința, și le vedește toate celor urmași după tine, amin.

Și iată multime mare de oaste din duhuri cerești, ducea cu strașnice legături pre balaurul cel mare, și l'au aruncat pre densus în tartarul cuptorului cel de foc, cântând pre pământ, și în vâzduh și pre ape : sfințe Dumnezeu-le, lui nu-măi se cuvine, întreit sfânt Dumnezeu, slavă, putere și împărăție în veșii veșilor, amin.

Sfârșitul Irimoaselor lui Ieronim Agatanghel și celui
în trei fete laudat Dumnezeu slavă și putere
în veșii veșilor. Amin.

D. D. G.

